

CLUJUL

CREȘTIN

Cuprinsul

CLUJUL CREȘTIN: Pe drumul bine-
cuvântat.

I. AGÂRBICEANU : Omul fără neam.
SEPTIMIU POPA : S. Teodor Tiron.
L. VLASSA : Credința.
A. BÂRLEA : Ghiociei și iubire.
G. ROTICĂ : Aur și credință.
Pr. I. TĂLMĂCEL : Calea crucii.

SUPLIMENT :

VEATA COPIILOR.

CLUJUL CREȘTIN

ANUL III.

21 MARTIE 1937

No. 11

Pe drumul binecuvântat

Se împlinesc în 23 Martie c. doi ani decând am înfipt și noi în „Ogorul Domnului“ plugul slovei tipărite cu această modestă revistă. Prin cele scrise, am sămănat sămânța

CLUJUL CREȘTIN

Redacția și Administrația
C. I. U. J.
Piața Cuza Vodă 7.

ANUL I. NUMĂRUL 1.
Sâmbătă 23 Martie 1935
Apare săptămânal sub conducerea
cărui nu mi comitet

Abonamentul anual 50 Lei
Numărul 1 Lei

Binecuvântare caldă și bogată, cer dela Domnul pe-
ste „CLUJUL CREȘTIN“, care pleacă pe cărarea binelui su-
fletesc al credincioșilor

Fie bine primii ca o lumină caldă și blândă în casele
creștinilor și reverse în suferințe și familii sănătate și putere
de viață întru Domnul

Floare răsărită, în zori de primăvară, din gând stănt,
sfințească toate gândurile cu lumina fericitoare isvorâtă din
lumina veșnică, care luminează pe tot omul ce înără în
lume: Isus Domnul.

Căi sunți de înmăși, pași celor ce vestesc, pacea
celor ce vestesc cele bune.

Cu dragă inimă vreau urmări cărarea stăntă pe care
pleacă, întru lucrare binecuvântată

PACE VOUA.

Cluj, 10. Martie 1935.

Episcop IULIU

Sămânța adevărului

Sămânța rea se aruncă pe toate cărările, cu vorba, cu îndemnul, cu pilda.
Baruentele ce răsar din ea, cresc mari și tari la toate răspântiile, și se arată lumii
obraznice și nerușinate

Sămânța adevărului e mai rară, nu o poți întâlni în ori ce loc. Ea, ca să
răsară, are lipsă de pământ bun. Florile cresc în straturi bine lucrate, nu în mla-
locul mărăcinilor sau la margina de drum

Nu mai un Sămănător a adus în lume această sămânță. Mântuitorul. Na-
o putem afla în alt loc decât în înnoțătura Lui sfântă, așa cum o vestește Di-
rica condusă de acela căruia Domnul i-a zis: „Peste oile mele, peste mieluleții mei“

O modestă sămănătoare a sămânței adevărului vrea să fie această tipă-
ritură. Ca să dea roade, cetitorii trebuie să-și facă din sufletul lor un strat bine
lucrat. Pentru că din sămânța aceasta nu cre să crească spini și polomida. Ci
flori. Florile virtuților creștine

L. AGARBICEANU.

pentru această revistă, afară de abonamente, n'am primit nici o subvenție sau ajutor bănesc în tot timpul celor doi ani, nici atâta cât s'ar acoperi cheltuielile cu tipărirea unui singur număr de revistă. Dacă ea totuși a apărut

adevărului, silindu-ne la lucru cu zelul și râvna ce se cere apostolilor lui Hristos. Dumnezeu singur ne știe străduințele noastre mari și numaidela El sperăm răsplată. Laude nu merităm ci toate se cuvin Domnului, care ne-a dat creștința și puterea de a lucra. Zicem și noi cu Sf. Pavel: am făcut ceiace eram datori să facem ca slugi ai Domnului și nu noi ci darul lui Dumnezeu a lucrat prin neputințele noastre.

Că tot rezultatul bun al străduințelor noastre este un este un dar al lui Dumnezeu se vede clar prin faptul că dela oameni, direct

în felul cum cititorii știu, se datorește numai unui favor deosebit primit din partea lui Dumnezeu, Nu se poate explica altfel apariția acestei reviste, bazată pe lângă puținele abonamente, numai pe modestul salariu a câtorva persoane, în timp ce alte reviste abia pot apărea sprijinite de instituții și autorități sau partide politice.

Deși ne mai trebuie abonați noi pentru a ajunge la echilibru cu cheltuielile, totuși acum stăm de cel puțin zece ori mai bine ca la sfârșitul anului întâi de apariție. Acum mergem pe un drum cunoscut. Suntem ieșiți din haosul necazurilor de tot felul cu cari ne luptăm odată. Azi știm toate piedecile ce ne stau în cale și ne îngrijim a le înlătura.

Cu ajutorul Domnului am început înființarea unei tipografii, așa că lucrul de tipar astăzi îl putem face în condiții mai ușoare ca până acum.

În acestea împrejurări, cu Bunavestire a anului 1937, aducem și noi tuturor abonaților și cititorilor vestea bună că le-am ascultat multele rugăminți și cereri de a scoate revista săptămânal și mai bogată în pagini și material ca la început. Deși îmbunătățirea revistei o facem de cel puțin trei ori ca cea din anul I, to-

tuși prețul abonamentului va fi ridicat numai odată cât cel din anii trecuți, adică 100 Lei, plătitibil chiar și în patru rate.

Considerând faptul că avem între abonați și muncitori de oraș și țărani dela sate, cari abia pot trăi după lucrul brațelor și pentruca aceștia să nu ne refuze revista neputându-o plăti, iar pe de altă parte pentru a nu lipsi acestea suflete de pâinea adevărului, am socotit ca pentru acești cititori să rămână prețul de abonament tot 50 Lei, întrucât avem speranța de a obține dela autorități și instituții abonamente onorifice de 250 Lei, și abonamente de sprijin de 500 Lei anual. În felul acesta se va face compensația abonamentelor reduse la 50 Lei.

Odată cu acest început de primăvară, când soarele răsare mai vesel, când viața apare pretutindeni, când iarba și florile ies la lumină, odată cu acestea vine la viață și pentru copii și tineret o revistă săptămânală, frumoasă, bună, instructivă și distractivă numită „VIEȚA COPIILOR“. Prețul ei va fi 50 Lei anual, iar exemplarul 1 Leu.

Va apare ca supliment al acestei reviste, dar se va trimite și separat. Va avea aceiași direcțiune, redacție și adminis-

trație numai registre și și evidență separată. Numărul întâi îl trimite tuturor abonaților noștri, întrucât aproape în fiecare casă fiind copii, sperăm că o să se aboneze și „VIEAȚA COPIILOR“. Pentru cine abonează împreună ambele reviste, prețul anual va fi 140 Lei.

Pentru muncitori și țărani 100 Lei, iar autoritățile și instituțiunile, în abonamentul o norific anunțat mai sus se subînțeleg ambele reviste.

Cine nu dorește a fi abonat și la „Vieața Copiilor“ ne va retrimite îndărăpt primul număr trimis cu această revistă. Cine primește numărul prim este considerat abonat.

Dumnezeu să binecuvinteze pe iubiți noștri cititori cu belșugul său de har; iar peste noi să se mențină aceiași Binecuvântare caldă și bogată, primită la început dela Domnul prin Arhiepiscopul nostru iubit.

Clujul Creștin

Omul fără de neam

Nicolae Marcu se pripășise de mult la oraș, încă înainte de unire. Lucra într-o fabrică de ghetе și ajunsese un fel de șef între muncitori. Învățase bine ungurește, citea ușor, și era meșter la cuvânt. Tovarășii lui erau aproape numai muncitori de alte neamuri, cari vorbeau între ei cu toții ungurește. Nicolae Marcu se căsătorise cu o unguroaică. Copiii lor nu știau decât ungurește. Rupsesse, de mult, toate legăturile cu rudeniile lui din sat. De vr'o două zeci de ani n'a mai dat pe acasă.

El a trăit ca un om pierdut de neamul lui mai mult de pa-

truzeci de ani. S'a întâmplat să-l prindă într-o zi o curea dela o mașină. S'a ales cu un picior rupt și cu două coaste sfărâmate. A eșit dela fabrică cu o mică pensie. Femeia îi murise mai de mult, Copiii, lucrau prin alte orașe. Nimeni nu-i mai avu grijea.

Trăi vr'o doi ani singur, într-o cameră închiriată la marginea orașului. La început îl mai cercetară câțiva tovarăși. Apoi îl uită cu toții. Nicolae Marcu nu mai vorbise de ani de zile românește, Dar acum, în singurătatea, părăsirea și năcazul lui, se trezia vorbind numai românește.

li era pustiu și-ar fi voit să moară. Dar moartea nu venia. Ea nu vine când o cheamă omul.

Intr-o zi nu mai putu îndura atâta uitare și părăsire. Iși adună ce biată mai avea, într'un cufăr și se înapoe în satul său de naștere. Voi să tragă la un nepot de frate, căsătorit, om în stare bună. Dar își aminti cum s'a lăpădat de ei, cum a rupt legăturile cu ei cu toții de o groază de ani. Așa că încercă să se adăpostească la alți oameni din sat. Dar nimeni nu voi să-l primească. Era un străin pentru ei.

Chiar când desnădăjdui și voi să se întoarcă în oraș, îl întâlni nepotul său, și-l chemă la el.

Nicolae Marcu începu a plânge.

Dacă nu te-om primi noi, rudeniile, cine să te primească la strâmbitoare și necaz? Dar îți aduci aminte cum ne spuneai pe vremuri că omul nu trebuie să țină numai la neamul lui, ci la toate neamurile din lume. Că „națiune“, și „popor“ sunt cuvinte deșarte. Acum cred că te-ai întors din rătăcirea duminale. Căci așa cum azi nu te-au primit oamenii din sat ci numai noi, rudeniile de sânge, așa în vremuri grele fiecare popor rămâne să se ajute, uitând de toate celelalte. Așa e rânduiala lumii, așa am văzut și il războiul cel mare.

I. AGÂRBICEANU

Sfântul martir Teodor Tiron

Sâmbăta I. a sf. post al Paștilor

În cea dintâi Sâmbătă a sfântului post facem pomenirea une minuni, care s'a făcut pe vremea împăratului Iulian Apostatul în orașul Constantinopol. Acest împărat a domnit între anii 361 și 363 după Hristos. El s'a lăpădat de legea creștinească, cercând în tot chipul să nimicească această lege în tot cuprinsul împărăției sale. A dat porunci, ca toți

creștinii să se închine idolilor și să le aducă jertfe.

Încercările lui au fost însă zadarnice. Creștinii n'au vrut să părăsească legea cea adevărată, suferind mai bucuros chiar și cele mai grozave chinuri, decât să se lapede de Hristos.

De-aceia, în Sâmbăta cea dintâi a sfântului post Iulian și-a pus îngând să-și bată joc de creș-

tini, sporcându-le postul. Indemnă de acest gând păcătos a dat pe ascuns poruncă să se stopească toate mâncările ce se vindeau în piața orașului cu sânge luat dela animalele jertfite idolilor.

În noaptea de Vineri spre Sâmbătă însă, episcopul din Constantinopol a avut un vis, în care i-s'a arătat Sfântul Teodor Tiron. Acest sfânt a trăit pe vremea împăratului Dioclețian, în veacul al treilea. El a pățit multe, suferind moartea pentru legea creștină.

În vis, sfântul a spus episcopului, că nelegiuitul împărat vrea să spurce postul creștinilor.

Trezindu-se din somn, cucernicul episcop a trimis vestitori pe la toți creștinii, îndemnându-i să nu cumpere mâncări din piață, ci să mănânce în acea Sâmbătă numai grâu fiert. Creștinii s'au supus acestei porunci și astfel, au scăpat de batjoacura nelegiuitului împărat.

Întru pomenirea acestei întâmplări minunate de-atunci în tot anul, în Sâmbăta cea dintâi a sfântului post creștinii duc la biserică grâu fiert, care se numește colivă. Și rugăm pe bunul și milostivul Dumnezeu, ca pentru ale Sfântului Teodor preasfinte rugăciuni să

ne miluiască și să ne izbăvească pe noi.

* * *

Tot în această Sâmbătă, precum și în toate Sâmbetele postului, se face liturghie pentru toți morții, cari au adormit în Domnul în anul trecut. Acesta o facem după cuvintele Sf. Scripturi, care spune că este bun și cucernic lucru a se ruga pentru cei morți. Și rugăm pe bunul Dumnezeu în aceste Sâmbete, ca celor răposați să le dea iertarea păcatelor și veșnică odihnă.

SEPTIMIU POPA

GREDINȚA

Credeți în Dumnezeu cel sfânt,
Că este bun și darnic
Nu vă uitați după nebuni,
Veți regreta amarnic.

Nu vă uitați după păgâni,
Cari și-au pierdut credința
În Dumnezeu, ca niște haini,
Va învinge biruința.

Și vai și-amar de aceia toți,
Cari și-au pierdut credința,
Se vor întoarce aproape morți
Așteptând pocăința.

L. VLASSA—CLUJ

Ghiocei și iubire

Pe Tine se zăresc în sfiala ghio-
celului gingaș în albul petalelor lui,
Te admir în apusul purpuriu de pri-
măvară, Te ghicesc în dansul zefi-
rului ușor.

Pe Tine Te chem în clipele de
fericire și și 'n hohotul de
plâns dureros. Tu singur ești Dum-
nezeul iubirii mele.

Ador fața Ta mai frumoasă de-
cât raza de soare, pe care citesc ur-
mele celei mai adânci dureri, iubesc
măinile străpunse de piroane, cari vor
să mă îmbrățișeze, mă închin capu-
lui încununat cu spinii, care se aplea-
că pentru a-mi așterne pe fruntea înou-
rată sărutul păcii și al iubirii.

O cum aş putea rămâne nepăsă-
toare în fața unei dragoste atât de
fidelă și de nemărginită? Sufletul
meu rătăcit și trist se dorește la pi-
eiorul crucii Tale, el vrea liniște și

odihnă, pe care n'o poate afla decât
lângă iuima Ta sinceră și rănită de
durere.

Ochii nu se închid și nu privesc
decât înăuntru năzuind a cunoaște
lumea sufletului meu.

Niciodată nu e timp mai potrivit
pentru a pătrunde adâncul tainic al
inimii, ca aceste patruzeci de zile,
când Tu mori pe cruce, pentru a ne
convinge de iubirea Ta.

Cum pasărea prigonită de duș-
man se ascunde în crestele stâncilor.
tot asemenea și eu doresc să m'as-
cund în ranele Tale sfinte, doresc să
te cobori în sufletul meu, pentru care
ești singura fericire și iubire.

Iar în grădina inimii mele cultivă
Doamne ghiocei, — simbolul nădej-
dei și al modestiei.

AURORA BÂRLEA inv.

Aur si credință

Ia-mi aurul și-argintul din calea mea Stăpâne,
Ia-mi haina de pe umeri și adăpost și pâine,
Și dă-mi în schimb tăria să-ți preamăresc voința
Când ochii mei vor plânge și fi-va-mi suferința
Tovarășe de cale: Atâta-ți cer Părinte
Al bolșii milostive, din darurile sfinte!

Nu ceice au argintu 'naintea lor, grămadă,
Sunt cei aleși, Stăpâne, în cerul tău să creadă;
Ei stăpânesc pământul și nu știu ce-i o floare,
Ei nu știu ce-i durerea și n'au o sărbătoare.

Nimica nu așteaptă în sufletul lor mic
Și n'au ce să aștepte când nu cred în nimic;
Numai când e spălată de lacrimi ferbinți,
Privirea vede culmea curatelor credinți.

G. ROTICĂ

Calea crucii

O Doamne, pentru mine
Ai dus Tu crucea grea,
Și pentru mine'n chinuri
Ai și murit pe ea.

Eu, Doamne, nu-s în stare
Cum vreau să-Ți multumesc,
Din suflet, însă, Doamne,
Eu Te compățimesc.

Și astăzi cu durere
La Tine mă gândesc;
Pe Calea Crucii Tale
Eu vreau să Te'nsoțesc.

Și vreau să merg cu Tine
Pe muntele Calvar;
Să calc pe-a Tale urme,
Să plâng, să plâng amar.

STAȚIUNEA I.

Imi pare rău, Isuse,
Că eu Te-am osândit;
Voința Ta cea sfântă
Când eu n'am împlinit.

Imi pare rău Isuse,
Căci eu sunt vinovat;
Eu vrednic de osândă,
Nu Tu, cel nepătat.

STAȚIUNEA II.

Tu, Doamne, pentru mine
Primești o cruce grea
Și-o iei voios pe umeri
Și pleci la drum cu ea.

Iar eu mă plâng întruna,
Mă vait, mă tânguesc;
O cruce cât de mică
Nu vreau ca să primesc.

STAȚIUNEA III.

Păcatul meu, o Doamne,
Prea greu Te-a supărat,
Și sub povara crucii,
Slăbit, Tu ai picat.

Imi pare rău, Isuse,
De răul ce-am făcut,
De multele păcate
În care am căzut.

STAȚIUNEA IV.

Pe când duceai Tu crucea
Ce greu Te apăsa,
În calea Ta, Isuse,
Îleșit-a Maica Ta.

Ce tristă întâlnire!
Ah, cât au suferit
Atunci a voastre inimi
Ce-atâta s'au iubit.

STAȚIUNEA V.

Ca nu cumva pe cale
Să mori nerăstignit,
Simon să-Ți ducă crucea,
De dușmani e silit.

Dar eu, Isuse bune,
Pe lume cât trăiesc,
S'ajut a-Ți duce crucea,
Din dragoste voiesc.

STAȚIUNEA VI.

Veronica sudoarea
Ți-a șters din fața Ta
Și-a vrut ca să-Ți arate
Astfel iubirea sa.

Și eu, Isuse bune,

Azi vreau să-Ți dovedesc
Prin semne de căință
Că iarăși Te iubesc.

STAȚIUNEA VII.

Cu tot chiar ajutorul
Ce Simon Ți l-a dat,
Sub cruce iarăși, Doamne,
Grozav Tu ai picat.

Eu, Doamne, sunt de vină :
Prea mult Te-am încărcat;
Pe crucea Ta prea multe
Păcate-am aruncat.

STAȚIUNEA VIII.

Femeile miloase
Te plâng și Te jelesc,
Pe când dușmanii, Doamne,
Intruna Te lovesc.

Din inimă pe Tine
Și eu azi Te jelesc,
Și vreau ca prin păcate
Să nu Te mai lovesc.

STAȚIUNEA IX.

Tu Doamne, a treia oară
Sub cruce ai căzut,
Căci eu nenumărate
Păcate am făcut.

Imi pare rău, Isuse,
Și azi mă hotărâsc
Păcate niciodată
Să nu mai săvârșesc.

STAȚIUNEA X.

De haine chiar, Tu, Doamne,
Ai fost și despoiat,
Și gol în fața lumii
Dușmanii Te-au lăsat.

O Doamne, Tu mă iartă,
Că eu sunt vinovat;

Prin fapte necurate
Eu greu Te-am rușinat.

STAȚIUNEA XI.

A Tale mâni, picioare,
Ce bine-au săvârșit,
Călăii, fără milă,
Pe cruce-au pironit.

De vină eu sunt, Doamne,
Căci eu Te-am răstignit,
Prin mâni și prin picioare
Când am păcătuit.

STAȚIUNEA XII.

Pe cruce Tu trei ceasuri
Grozav Te-ai chinuit
Și în dureri nespuse,
Tu, Doamne, ai murit.

O Doamne, vreau mai bine
Să mor în orice ceas,
Decât pe căi greșite
Eu să mai fac vr'un pas.

STAȚIUNEA XIII.

Când de pe cruce, Doamne
Tu mort ai fost luat,
La pieptul Mamei Tale
Cei buni Te-au așezat.

La pieptul Mamei Tale
Chiar azi m'așezi și eu,
S'amestec a ei lacrimi
Cu-a sufletului meu.

STAȚIUNEA XIV.

Tu, Doamne, pentru mine,
Ai fost și îngropat;
Osânda morții mele
Astfel mi-ai ușurat.

De astăzi, pentru lume,
Sunt mort pentru pământ,
Și Inima Ta sfântă
Va fi al meu mormânt.

Din cartea : Cântărețul catolic

Apare săptămânal

Abonamentul :

Anual 100 Lei

Pentru muncitori și țărani 50 Lei

Împreună cu revista „Viața Copiilor“ anual 140 Lei.

Ambele pentru muncitori 100 Lei.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Pentru instituții și autorități 250 Lei.

Abonamente de sprijin 500 Lei.

Ne-am mutat cu Redacția și administrația revistei în Strada Chintăului Nr. 51. Aici se va face orice adresare, trimiteri de bani s'au informațiuni.
Telefon : 293.